

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021103 17 Кж
Бања Лука, 15.9.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених В.В. и Н.М., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптужених, адвоката М.М. из П., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021103 17 Кв 2 од 06.9.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 15.9.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужених В.В. и Н.М., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021103 17 Кв 2 од 06.9.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021103 17 Кв 2 од 06.9.2017. године, продужен је притвор против оптужених В.В. и Н.М., након потврђивања оптужнице Окружног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0036881 17 од 04.9.2017. године, којом се терете за извршење кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 63/17, у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двије) године од потврђивања оптужнице, уз обавезу контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана донашења последњег рјешења о притвору. Притвор је продужен из разлога садржаних у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број: 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптужених, без навођења жалбених основа, са приједлогом да се побијано рјешење укине и оптужени одмах пусте на слободу.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Жалбом браниоца оптужених оспорава се постојање основане сумње да су оптужени починили кривично дјело за које се терете, као општи услов за одређивање, а онда и продужење притвора, тврдњом да су докази приложени уз оптужницу, прибављени на незаконит начин, те да из тих разлога нема ни основане сумње да су оптужени починили предметно кривично дјело, а затим оспорава и оправданост продужења притвора према оптуженима из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња да су оптужени починили кривично дјело за која се терети оптужницом, потврђена је бројним доказима (исказима сведока, исказом осумњиченог В.В. и објективним доказима) приложеним уз ту оптужницу, па имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, нема мјеста аргументима жалбе, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да су оптужени починили кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС.

У вези са жалбеним наводима који се односе на законитост прибављених доказа, на којима се заснива основана сумња, првостепени суд је дао детаљне и ваљане разлоге на страни 4. побијаног рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалилац упућује на те разлоге.

Такође су неосновани приговори жалбе браниоца да није било мјеста продужењу притвора против оптужених из притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да би пуштање на слободу оптужених, имајући у виду начин и околности под којима је извршено кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 1. и 2. КЗ РС, као и његове посљедице, у својој свеукупности представљају нарочите околности које дјело чине тако тешким. Дакле, све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршилаца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је оптуженима продужио притвор по овом притворском основу.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење укине и оптужени пусте на слободу, није основано.

Из наведених разлога жалбу браниоца оптужених је ваљало одбити као неосновану, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић